

316**VYHLÁŠKA**

ze dne 27. srpna 2009

o držení živočichů dočasně nebo trvale neschopných přežít ve volné přírodě a o péči o tyto živočichy v záchranných stanicích (vyhláška o handicapovaných živočíchích)

Ministerstvo životního prostředí stanoví podle § 5 odst. 10 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění zákona č. 312/2008 Sb.:

§ 1

Tato vyhláška stanoví bližší podmínky pro držení živočichů, neschopných v důsledku zranění, nemoci nebo jiných okolností dočasně nebo trvale přežít ve volné přírodě (dále jen „handicapovaný živočich“), v záchranných stanicích, zejména s ohledem na možnost zapojení těchto živočichů zpět do volně žijících populací, a způsob péče o tyto živočichy.

§ 2

Jinými okolnostmi podle § 1 se rozumí oslabení živočicha parazity, hladověním nebo příznaky otravy, výskyt živočicha patřícího k migrujícímu nebo hibernujícímu druhu v nevhodnou roční dobu, nebo porušení přirozených vzorců chování; přirozenými vzorci chování jsou druhově nebo pohlavně specifické vzory chování vyskytující se u živočichů narozených a trvale žijících ve volné přírodě, zejména plachost, schopnost provádět přirozené pohybové aktivity, schopnost přijímat a opatřovat si přirozenou potravu, schopnost reagovat na jedince svého druhu a komunikovat s nimi a schopnost hájit teritorium a reagovat na přirozené nepřátele.

§ 3

Záchranná stanice při péči o dočasně handicapované živočichy

- a) zajistí, aby nedocházelo k jejich nadměrnému kontaktu s člověkem, s přirozenými predátory nebo s jedinci domestikovaných druhů, který by mohl ohrozit schopnost handicapovaných živočichů reagovat na přirozené nepřátele; za nadměrný kontakt s člověkem se nepovažuje zejména kontakt nezbytný pro ošetření nebo krmení handicapovaných živočichů, případně pro nezbytný úklid prostor určených pro jejich držení,
- b) zajistí jejich krmení potravou odpovídající biologickým nárokům daného druhu; potravou odpovídající biologickým nárokům daného druhu se rozumí přirozená potrava nebo potrava obdob-

ného charakteru, včetně možnosti předkládání živé kořisti predátorům,

- c) zajistí, jedná-li se o péči o mláďata ptáků a některých savců, je-li to vhodné, bezprostřední přiložení do hnízd v přírodě, nebo odchov v záchranné stanici u adoptivních rodičů stejného nebo blízkce příbuzného druhu; při umělém odchovu mláďat bez adoptivních rodičů umístí tato mláďata do blízkosti jedinců téhož druhu, jsou-li v záchranné stanici chováni,
- d) respektuje při odchovu mláďat i držení dospělých jedinců přirozenou sociální strukturu daného druhu, zejména zajistí odchov mláďat i držení dospělých jedinců v přirozených skupinách nebo dvojicích, pokud je to vhodné a pokud tomu nebrání jejich zdravotní stav, stav sexuální aktivity nebo sociální postavení,
- e) upraví prostředí pro držení dočasně handicapovaných živočichů tak, aby co nejvíce odpovídalo jejich přirozenému biotopu a nárokům druhu, zejména s ohledem na pohybové aktivity a potřeby úkrytu.

§ 4

Záchranná stanice může trvale handicapované živočichy využívat v rámci ekologické výchovy pouze za účelem informování veřejnosti o příčinách a důsledcích ohrožení a vhodných způsobech ochrany živočichů.

§ 5

(1) Handicapovaní živočichové musí být před zapojením do volně žijících populací náležitě připraveni; musí být uvedeni do takového fyzického a psychologického stavu, aby jim zdravotní stav ani žádné zjištěné překážky nebránily zapojit se plnohodnotně do života v přirozeném prostředí.

(2) V rámci přípravy handicapovaných živočichů na zapojení do volně žijících populací záchranná stanice zajistí, pokud je to možné, jejich držení v prostoru s výhledem do okolí, podle možností s výhledem do prostředí odpovídajícího přirozenému biotopu nebo podmínkám v místě předpokládaného vypuštění.

(3) Do volné přírody lze vypustit pouze živoči-

chy, kteří jsou v dobrém zdravotním stavu, bez následků poškození, úrazu nebo nemoci, které by znemožňovaly plnohodnotný život v přirozeném prostředí, a jsou u nich zachovány přirozené vzorce chování, bez vadných návyků a vtištění (dále jen „vyléčený živočich“).

(4) Vypuštěním vyléčených živočichů do volné přírody nesmí dojít k ohrožení zdravotního stavu volně žijících jedinců nebo populace a k narušení populační nebo sociální struktury volně žijící populace.

(5) Vypouštět vyléčené živočichy do volné přírody je možné jen v rámci areálu výskytu populace daného druhu. U druhů vyskytujících se v menších fragmentovaných populacích nebo vytvářejících geograficky a geneticky specifické formy, zejména u bezobratlých, ryb, obojživelníků a plazů, je vypuštění možné jen v oblasti výskytu populace geneticky příbuzné vypouštěným jedincům.

(6) Záchraná stanice zajistí, aby byli vyléčení živočichové vypuštěni do volné přírody přednostně v místě, kde byli nalezeni. Pokud toto místo není známé, nebo je z jiných důvodů k vypuštění nevhodné, záchraná stanice vyléčené živočichy vypustí do jiného vhodného prostředí, které odpovídá potřebám daného druhu a které vypouštěným vyléčeným živočichům zajistí možnost užít se a přežít. Vypustit vyléčené živočichy do jiného vhodného prostředí lze jen po vyloučení rizika opakovaného poranění nebo stresu, ke kterému by mohlo dojít bezprostředně po vypuštění.

(7) Vypustit vyléčené živočichy lze pouze v ročním období, které odpovídá období aktivity daného druhu.

§ 6

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. října 2009.

Ministr:

doc. RNDr. Miko, Ph.D. v. r.